

Грижъ са ил. дл. забочусь: Брайно ле, Нигуле брайно, Не трижи ся, брайно, не тъжи. *Д. 30, 21—22.* Не грижи ся, невесто, не грижи! *ib. 35, 76.* Ти немой грижа за мъжко дѣте. *ib. 37, 35.* Майка Герги отговаря: „Не грижи ся, синко Герги“. *M. 42.* Я съ не грижи, татко-льо. *ib. 86.* Ангелино, първа любовъ! Нимъ съ грижи ти за мене, Извикни си, запеи си! *ib. 114.* Еднакво съ грижехме да предадиме вѣрно народно-то произношениe—*M. р. III.* Не ся грижи, царю! (не бойся, король)! *P. 19.* Безъ да тя е енѣ, или да ся погрижишь малко за тъзи случка. *X. I, 30.* Погрижи ся да дадешъ на дѣте-то си нѣкои невиниа играчкъ. *Л. Д. 1869 р. 101.* Съ особна любовъ са грижаха негови-тѣ придружиници при послѣдния-та му болѣсть. *ib. 1875 р. 12.*

Грижливъ пр. заботливый: Азъ ви оправствамъ за вашитѣ рѣчи, грыжлива майко! (*Ich verzeihe der bange Mutter*). *Э. Г. 59.* На това растеніе трѣбва грыжливо и трудно гledаніе за да може то да напрѣдува. *Л. Д. 1869 р. 143.* Грыжливъ скотовъдецъ. *ib. 1873. р. 88.*

Грижовенъ пр. озабоченный: По двори ходи и плаче Грижовна Стана жаловна. *Д. 35, 56—57.*

Гризъ ил. дл. **Гризъ** ил. св. грызу: (*Baba*) ми напрела две вретена, си ѿ клала на поллица; дошло маче лизна, дошло куче гризна. *M. 661.* Гладно куче и голь кокаль гризе. *Ч. 142.* Като нѣма какво да яде, жерави зелени мамули и лакомо отъ гладъ премила и гризе въ самотіята. *Зк. 140.* Сѣки отъ нась желае да гризе кокалътъ, да играе глупави роли, да ижли съ лой шкембето и да дрѣме идентически. *З. 191.* Говеда-та зачто-то грызѣть трѣвѣ-тѣ само съ бръниты си, трѣбуга да ся пущатъ на пашъ въ высокожа трѣвѣ. *Л. Д. 1873 р. 276.* О безпокойномъ чувствѣ: Мене гризѣши змія усойка Злоба султанска да мя не стигни! *Гп. 25.* **Гризъ са** грызусь, ссорюсь: Искамъ забава да си направя, да се погризъ съ единъ поинъ (*herumrubeissen*). *Рш. 106.*

Гринда с. ж. съ уцѣльвшимъ отъ старины произношениемъ ж-са малаю въ старослав. речении гряда, f. докосъ, *trabs* бревно: Видѣхъ колосалната гринда (дѣрво), на коя-то сила-та е въ състояніе да дигне цѣль единъ натоваренъ шлепъ. *Л. Д. 1876 р. 232.*

Гринчастъ пр. одержимый недугомъ рака, покрытый гнойными нарываеми (*Cр. серб. грѣнта f. der Krebs, cancer*): Твойто татко го опиле, Го излагале, те свѣршиле, Дипъ на лопо те запистиле, За тоа гринчасто копиле. *В. 363.*